

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 602.—10 ΙΟΥΔΙΟΥ 1888. ΛΕΠΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Εστίας: Ἐπὶ τῆς δόδοι Σταθίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «Ἐστίας» ἀποστέλλονται ὡς δεῖγμα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντας ζητοῦντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅν τινα ἥθελε μᾶς ὑποδεῖξῃ πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσματα τοῦ εἰδούς τῆς «Ἐστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 654

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΤΑΡΙΑΣ, ὑπὸ Θερ. Σαφούλη.

ΔΥΟ ΕΣΠΕΡΙΔΙΑΣ ὑπὸ Ιωάννου Γ. Φραγκιδ.

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ὑπὸ Ι. Πανταζίδηου.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ιουλίου Κλαρετή, μετάφρασις Χ. Α.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΝ.

ΘΕΟΣ ΝΑ ΜΕ ΦΥΛΑΞΗ, ποίημα, ὑπὸ Γεωργίου Δρασίνη.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΔΟΔΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἄι ἐν Εὐρώπῃ προσπάθειαι, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐμνημονεύεσσιν, περὶ βελτιώσεως τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ εἰσαγωγῆς τῆς γηνήσιας προτορᾶς εἰς τὰ σχολεῖα, εὐτυχῶς δόημέραι προκόπουσιν. Ἐν Ἀμστελόδαμῳ ὁ μετ' ἔνθουσιασμοῦ τὰς ἀρχὰς καὶ ιδέας ταύτας ἀσπασάμενος Κος H. C. Müller διερίσθη καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς εἰς τὸ ἐκεῖ ἀνάτατον ἐκπαιδευτήριον καὶ αἱ πεποιθήσεις ἃς ἡρύσθη ἐκ βαθυτάτης σπουδῆς τῆς γλωσσῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον θέλουσι ταχέως ἀπὸ τοῖς καθίδρας του συντελεῖσθαι εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐπιπολίων προλήψων αἰτίαις περὶ αὐτῆς ἐπί αἰώνας ἐπεκράτησαν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἔξικενώσιτε πρὸς τὴν ιδέαν ὅτι ἡ γλώσσα τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Εὐριπίδου οὐ μόνον δὲν ἀπέβανεν, ὡς ἡ πολλῷ μεταγενεστέρα αὐτῆς, ἡ Δατινική, ἀλλ' ὅτι μοναδικὸν ἔστι τὸ παράδειγμα γλωσσῆς τοσούτῳ μικρὰς τὰς μεταβολὰς ὑποστάσεις διὰ τῶν αἰώνων.

Πάστα ἐπὶ ὑπάρχει διτὶ ὁ ζῆλος μεθ' οὐ πρὸς τὸν ἀξιόλογον τοῦτον σκοπὸν ἐργάζονται οἱ ἐν «Ολλανδίᾳ σοφοί», καὶ διὸ ὑποστηρίζει καὶ ὁ λίαν ἐπαξίως τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀντιτροσπεύσων γεν. πρόξενος τῆς Ἐλλάδος K. N. Bláχος, θέλει εὑρεῖ πολλαῖς τῆς Εὐρώπης προθύμους μιμητάς, καὶ διτὶ ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης μετ' οὐ πολὺ καὶ πληρεστέρα καὶ εὐκολωτέρα θέλει ἀποδῆ, καὶ εἰς πρακτικῶτερον σκοπὸν θέλει τείνει, ἐκτενούσῃ ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι τῆς ἐπί ήμῶν γλωσσικῆς φάσεως. Ἐν Εὐρώπῃ θέλει διδάσκεσθαι μία ζῶσα γλώσσα περισσότερον, περιλαμβάνοντας τὸν «Ομηρον καὶ τὸν Θουκυδίην. A. P. P.

— Ἡ Ἀμερικανικὴ Φιλοσοφικὴ Ἐταιρία ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Γεωργαρφικὴν Ἐταιρίαν διτὶ ἀριθμηταῖς νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἡ εἰς Λονδίνον συνέδριον διενθῆ πρὸς σχηματισμὸν παγκοσμίου γλώσσης βασιζομένης ἥπει τοῦ λεικού καὶ τῆς γραμματικῆς τῆς ἀπλουστερᾶς τῶν ἀριανῶν γλωσσῶν.

— Νέον μηνιαίον περιοδικὸν ἡρέζατο ἐκδιδόμενον ἐν Ηπειρίσιοι ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις τῷν Γυραικῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ δπως καθιστᾶ γνωστὰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τῶν γυναικῶν καθὼς καὶ ἔργα ἀνδρῶν ἀναφερόμενα εἰς ζητήματα προβαλλόμενα καὶ συζητούμενα παρὰ τῶν γυναικῶν ἡ εἰς ἀντικείμενα ἐνδιαφέροντα αὐτάς.

— Ἐν τῇ πόλει τῆς νέας Υόρκης ὑπάρχουσι: νῦν 450 γυναικες ἑπτακοῦνται τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα (lady doctor). Έν Βρεσκούλαι καὶ ταῖς ἄλλαις Πολιτείαις ὑπάρχουσι πλειάνες ἔτι θήλεις ἱατροί. Τινὲς αὐτῶν ἐν Νέᾳ Υόρκῃ κερδίζουσι 2,000 λίρας στερλίνας κατ' ἔτος. Δύος κερδίζουσι τὸ διπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ καὶ ἡ μία, κεκτημένη μείζονα σφῆμα, ἔχει ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς τὸ ἐπίσιμον εἰσδόμημα 125 χιλιάδων φράγκων, ποσὸν μυθῶδες διὰ πολλούς ἀρρενας Ἀσθρητιάδας.

— Ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν Βιέννη ἡ ἀνακοδομὴ τῶν λειφάνων τοῦ Βετόβεν, μετακομίσθεντων ἐκ τοῦ νεκρωτεφείου τοῦ Βαΐριγχ εἰς τὸ κεντρικὸν νεκροταφεῖον τῆς πρωτεύουσας. Ἐν μέγας μουσουργὸς γεννηθεὶς ἐν Βόνη τὸ 1770 ἀπεβίωσεν ἐν Βιέννη τὸν 26 Μαρτίου 1827. «Βατότοτε τὸ σῶμά του ἀνεψάστο ἐν τῷ κοιμητηρῷ τοῦ Βαΐριγχ παρὰ τὸν ἐπιφανῆ συνάδελφὸν του Σούμπερτ, ἐπὶ τοῦ τάφου του δὲ ἡρίετο πυραμίς, φέρουσα μόνον τὴν λέξιν Βετόβεν. Τὸ σῶμά του είχεν ἐκταφῆ διὰ πρώτην φοράν ἐν ἔτει 1863, διτὶ παρεπηρήθη διτὶ ἔλειπον ἐξ αὐτοῦ τὰ ώτα, παραληφθέντα, ὡς λέγεται, παρὰ τοῦ ἐκταφέσαντος τῶν νεκροφύλων ἱατροῦ θέλοντος νὰ ἔξετάσῃ τὰ αἴτια τῆς κωφώσεως ἐξ ἡς ἐπασχεν ὁ μέγας μουσουργός. Κατὰ τὴν πρωτηνὶ αὐτὴν ἐκταφῆ καὶ ἄλλα μάρσια τοῦ σώματος τοῦ Βετόβεν ἀπεστήθησαν παρὰ τινῶν ἀνθέμων θαυμαστῶν αὐτοῦ. Ή μεταφόρα τῶν λειψάνων ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ τὸ φέρετρον κατετέθη εἰς τὴν κρύπτην τοῦ άριστικοῦ μνημείου του.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα παρεδόθη εἰς τὸ Κράτος καὶ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων τὸ νεωτὶς ἐν τῇ πόλει ἐκείνη ἀνεγέρθεν μουσείον Γκιμέ, λεγόμενον καὶ Μουσείον τῶν Θρησκευμάτων. Τὸ μουσείον τοῦτο περιέχει πλειστά πολυτελεῖμους συλλογὰς ἀναγομένας ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ θρησκευματα καὶ τὴν Ἰστορίαν τῶν θεοῖς θεοφόροις λαοῖς. Αἱ στοῖχοι τοῦ ισογείου καὶ τοῦ πρώτου πατώματος περιλαμβάνονται τὰς θεωτήτας τῆς Κίνας, τῶν Ἰνδίων, τῶν Ἀνάμ, τῆς Κοχιγκίνας, τοῦ Τογκίνου καὶ τῆς Ἰαπωνίας. «Ἀλλαὶ μὲν τῶν θεοτήτων εἶναι ἐκ χαλκοῦ, ἄλλαι ἐκ πηλοῦ, αἱ πλεῖσται δὲ ἐκ ξύλου ἐπιχυρύσου. Εἰς τὸ δεύτερον πλευτικόν εὑρηται πρὸς ἀριστερά η αἰγυπτιακὴ στοά, πρὸς δεξιῶν δὲ ἡ μὲν ἐντελῶς ουμπληρωθεῖσα συλλογὴ τῶν θεοτήτων τῆς Ἐλλάδος, Ρώμης, Περσίας κτλ. Υπολογίζεται ὅτε μετὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν του, η δαπάνη τοῦ μουσείου 0' ἀνέλθη εἰς τρία ἑκατομμύρια, μη συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀξίας τοῦ γηπέδου, χορηγηθέντος δωρεάν παρὰ τῆς πόλεως.

— Περιέργον βιβλίον ἐκδιδέται κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις ὑπὸ τὸν τίτλον Dictionnaire de l' Ameublement. «Ο συγγραφεὺς αὐτοῦ οι Βίκτωρ Ναντάρ μετ' ἐπισταμένην καὶ πολυχρόνιον μελέτην ἀπεθησάρισεν ἐν αὐτῷ τὴν ιστορίαν πάντων τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν σκευῶν, τὰς ἐπελθούσας εἰς αὐτὸν μεταβολὰς καὶ τὴν ἐξελιξιν τῆς χρήσεώς των ἀπὸ τῶν παλαιοτάτων ἐποχῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Τὸ ἔργον, οὐτινος ἐξεδόθησεν, ὥδη οἱ δύο πρώτοι τόμοι παρὰ τοῦ ἐκδότη Quantin, ἀποτελεθήσεται ἐκ τεσσάρων τόμων 4ου σχήματος, ὃν ἔχαστος θά περιέχει 1300 σελίδας καὶ πλειστας εκκόνας καὶ πίνακας.

— «Ἐν τῇ πόλει Τόμσκη τῆς Σιβηρίας ἀρχεται προσεχῆς